

РЕШЕНИЕ

№ 4589

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. блато.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочи се, че ПАМ може да бъде издадена единствено при установено нарушение. Твърди, че такова не е установено и не е издаден АУАН. Посочва, че той и останалите собственици на имота извършват дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на самонастанила се растителност, които са съгласувани и разрешени от компетентните органи. Дейностите по премахването на самонастанилата се растителност е разрешена от кмета на СО-район В.. Прокарването на временен път по трасето на ул. И. Б. също е съгласувано. Прокарването на временен път е за тяхна сметка, тъй като са дарили на СО частта от собствения им имот, която попада в трасето на новопредвидената улица. Невярно е, че дейностите се извършват в имот, представляващ Б. блато. Напротив имотът попада в урбанизирана територия на [населено място], съгласно действащия ПУП за района. Имотът не попада в границите на защитена зона, както и не е установено наличието на посочени в заповедта защитени животински видове. Имотът попада в м. Блатото, но същия не е блато, а попада в тази местност, която е кръстена на Долното благо, което е застроена

територия. Заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка и прибързано. Заповедта противоречи и на целта на закона. Моли за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание се представлява от адв. Б. и адв. А., които поддържан жалбата и молят за отмяна на заповедта, поради постановяването ѝ в нарушение на процесуалния и материалния закон. Посочват, че обстоятелството, че е започнала процедура по разширяване на съответната територия не отговаря на фактите, установени по делото. Освен това, жалбоподателят не е уведомяван за започване на такава процедура. Претендират присъждане на разноски.

В представени писмени бележки доразвиват съображенията си за незаконосъобразност от оспорения акт.

Ответният орган, директорът на РИОСВ-С., в съдебно заседание, чрез служител с юридическо образование С., оспорва жалбата като неоснователна. Посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган при спазване на законовите изисквания. Повод за налагане на ПАМ с процесната заповед, е започването от страна на жалбоподателя на дейности, за които е необходимо да подаде уведомление. И тъй като не е провел такава процедура, е наложена ПАМ. Намира, че заповедта е издадена съобразно целта на закона. Моли за отхвърляне на жалбата.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. П. А. е собственик на 1/12 идеална част от ПИ 68134.1935.961 / УПИ IX-961/, на основание НА за собственост № 104, том III, рег. № 10368 от 04.07.2019 г.

С писмо рег. № РВТ21-ГР94-1061/1/23.04.2021 г. кметът на СО-район В. е уведомил жалбоподателя, че на основание чл. 44, ал.2, чл. 45 от Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО, му се разрешава да премахне самонастанена и издънкова растителност с d под 10 см, храстова и засъхнала дървесна растителност с цел разчистване на терена в ПИ 68134.1935.961 УПИ IX-961, кв. 23, м. Г. глава, район В..

С писмо рег. № РВТ21-ГР94-1493/1/14.04.2021 г. кметът на СО-район В. е изразил положително становище по отношение желанието на жалбоподателя за негова сметка и със собствени средства да прокара временен път за достъп до собствения му имот по трасето на ул. И. Б., предвидено по действащия ПУП, от о.т.296 до о.т.298а.

С договор за дарение на ПИ, жалбоподателят А., заедно с другите съсобственици на ПИ 68134.1935.961 са дарили на СО част от посочения имот.

Видно от скица-проект № 15-948448/27.08.2021 г. за изменение на КККР за имот с идентификатор 68134.1935.961, издадена от СГКК-С., посоченият имот е с площ от 13 059 кв.м. и е с трайно предназначение на територията, в която се намира Урбанизирана, начин на трайно ползване ниско застрояване – до 10 м.

От писмо рег. № ТП-94-00-1733/01.02.2007 г., издадено от началник отдел Териториално планиране към СО се установява, че по ОУП на СО, територията в която се намира УПИ IX-961, кв. 23, [жк], е жилищна устройствена зона, с преобладаващо малкоетажно застрояване /Жм/. Максималните параметри на застрояване са плътност 40%, кинт 1,3%, мин. озел. площ 40% и максимална кота

корниз 10 м. За посочената територия има действащ ПУП, в съответствие с който имота попада в зона с параметри на застрояване плътност 25%, макс. кота корниз 8,5 м.

В СО е получен сигнал от граждани, с който се моли за предприемане на действия, с които да се опази Б. блато, които да включват изменение на ОУП и ПУП за територията на блатото и съседните имоти, както и да се издаде забрана за строителство в имот с идентификатор 68134.1935.961.

Във връзка със сигнала е поискана информация от Б. дирекция Д. район. С писмо изх. № БД-08-319/1/23.07.2021 г., директорът на Б. дирекция Д. район е посочила, че Б. блато или Г. гора не са включени в регистър на защитените територии. Също за посочените територии няма обявена и определена влажна зона. Б. дирекция Д. район не е предприемала дейности, свързани с възлагане и извършване на изследвания в обхвата на описаната територия.

Във връзка с постъпил сигнал, на място в имота е извършена проверка от служители при РИОСВ-С., отразена в констативен протокол № ПД-ЕБ-01/29.04.2022 г. В протокола е посочено, че в имота се извършват дейности по засипване със земни маси, изсипаните земни маси се разстилат от верижен булдозер и се извършват дейности по направата изкоп с багер. Посочено е, че имота представлява „Б. блато“.

Издадена е Заповед № Д-01/29.04.2022 г. от директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. блато. Посочено е, че възложителят не е внесъл уведомление в РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Това представлява нарушение, за което е предвидено наказание в чл. 128а З.. Посочено е, че с извършване на установените при проверката дейности, се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. За това нарушение се налага административно нарушение, предвидено в чл. 125, ал.1 З.. Заповедта е издадена до приключване на процедурата по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение.

Заповедта е връчена на А. на 30.04.2022 г. жалбата е подадена на 09.05.2022 г.

По делото е представен протокол № 008/10.05.2022 г. за микробиологично изпитване на вода, доставена от урегулиран поземлен имот с идентификатор 68134.1935.2553, намиращ се на ъгъла на ул. И. Б. и ул. Д. С., кв. Б.. В протокола е отразено, че от пробата се установява наличието на ешерихяколи и фекални стрептококи.

Представен е и изпитвателен протокол от 13.05.2022 г., от който се установява, че е извършено изследване на водна проба от вода, находяща се в УПИ 68134.1935.2553 и в нея се установява наличието на пет вида бактерии и микроорганизми.

С писмо изх. № 05-08-2203/09.08.2016 г., издадено от заместник министъра на околната среда и водите, изпратено до директорите на съответните РИОСВ се дават методически указания за прилагане на съответното законодателство при установяване на реализирани инвестиционни предложения, извън обхвата на приложение № 1 и № 2 от ЗООС, без подадено уведомление за това до МОСВ/РИОСВ.

По делото се допусна и изготви СТЕ, от заключението на която се установява, че ПИ 68134.1935.2553, посочен в заповедта, е част от имот с идентификатор 68134.1935.961. Посоченият имот попада в устройствена зона с преобладаващо малкоетажно застрояване Жм. Имотът не попада в територия, която е включена в регистрите на

зоните за защита на водите. В публичните регистри, обявени на сайтовете на МОСВ и ИА Околна среда не е описана защитена територия Б. блато в м. Г. глава. Имотът попада в територия, отредена за ниско жилищно строителство, съгласно ОУП на СО и действащ ПУП и не попада в никоя от категориите защитени територии, отразени в чл. 5 ЗЗТ. За Природен парк В. с ОУП на СО и ЗУЗСО е отредена зона за природен парк „Рпп“. Процесният имот отстои на около 1 000 м., измерено графично от плана, от границите на Природен парк В..

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № Д-01/29.04.2022 г. от директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. блато.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149 АПК, от легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК съдът служебно проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява, дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Разгледани по същество жалбата е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на РИОСВ-С.. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал.1 ЗООС, регионалните инспекции по околната среда и водите, дирекциите на националните паркове и басейновите дирекции осигуряват провеждането на държавната политика по опазване на околната среда на регионално равнище. А съгласно ал.4 на същата разпоредба, директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Доколкото със заповедта е наложена ПАМ, поради липса на подадено уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство, то и заповедта е издадена от компетентен орган.

Спазена е установената писмена форма. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, тъй като е посочен издателя на акта, неговия адрес, каква е волята на органа, определен е вида на мярката. Формално са изложени и правните и фактически основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена на основание чл. 158, т.4 ЗООС, с цел предотвратяване на непосредствена опасност от увреждане на околната среда и констативен протокол № ПД-ЕБ-01/29.04.2022 г.

Настоящият съдебен състав приема, че в заповедта не са изложени мотиви относно необходимостта от подаването на уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Не става ясна причината за

необходимостта от провеждане на процедура по ЗООС, тъй като имотът попада в урбанизирана територия, която не представлява част от защитени територии. Посочено е, че за инвестиционни предложения, с които се предвиждат дейности, които са извън обхвата на приложение № 1 и № 2 ЗООС, определянето на приложимата процедура се определя от компетентния орган. В случая обаче не е посочено какви са визираните инвестиционни предложения, за да може да се направи извод дали дейностите попадат в обхвата на двете приложения или извън него. По делото също не е изяснено какви са инвестиционните предложения, а в самата заповед е посочено, че дейностите, които са установени да се извършват и съответно се спират са дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност. Целта на извършваните дейности не е установена, за да се приеме, че е налице инвестиционно предложение. Освен това, съгласно чл. 10 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда визира възложител на предложение, включено в приложение № 1 към чл. 92, т. 1 ЗООС. В приложение № 1 са изброени множество дейности, над 25, групирани съобразно сферата на обществения живот, в която се извършват, поради което е необходимо да се уточни кое е конкретното инвестиционно предложение, за което е необходимо подаването на уведомление, за да се установи дали то попада в обхвата на приложение № 1 ЗООС. Не е посочено по каква причина органът приема, че процесният имот в същност представлява Б. блато. Това е необходимо с оглед установеното по делото, че имота попада в урбанизирана територия и за посочената територия няма обявена и определена влажна зона. Блато се нарича типът воден ландшафт, зает от плитка вода и ниска растителност, образувано най-често от запълване на езерната котловина с утайките, които реките или пороите внасят в езерото. Водата в блатата е почти неподвижна и е бедна на кислород. Освен това е отразено и, че имотът представлява Б. блато, но от даденото в заповедта описание не става ясно дали в имота действително има блато или не. Това посочване е необходимо, тъй като в заповедта е отразено, че на територията на имота са установени земноводни видове и влечуги, които следва да населяват водни територии, каквато в имота не е ясно дали има.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че заповедта макар и издадена от компетентен орган, не е мотивирана в достатъчна степен, за да може да се установи каква е причината за издаването ѝ и прилагането на ПАМ спиране на извършваните дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност. Нормата на чл. 160, ал. 1 ЗООС съобразена и във връзка с чл. 59 АПК изисква прилагането на принудителна административна мярка да се извършва с мотивирана заповед на органа по чл. 158 ЗООС. Липсата на ясни, точни и конкретни мотиви, даващи възможност, както на засегнатите страни, така и на съда да разберат причините за издаване на един акт, винаги е основание за отмяната му. Поради което само на това основание, процесната заповед следва да бъде отменена.

По съответствие с материалния закон.

С процесната заповед са спрени дейности по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. блато. Мотиви за налагане на тази принудителна административна мярка, органът е

почерпил от факта, че жалбоподателят не е внесъл в РИОСВ-С. уведомление за провеждане на процедури по реда на екологичното законодателство, както и от това, че с дейностите се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. За първото нарушение било предвидено наказание по чл. 128в З., а за второто се налага административно нарушение, предвидено в чл. 125, ал.1 З.. ПАМ е наложена на основание чл. 158, т.4, пр. 2 ЗООС.

Предвид изложеното следва да се установи необходимо и задължително ли е подаването на уведомление за извършване на посочените дейности в процесния имот, както и действително ли се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. Настоящият съдебен състав намира, че отговора и на двата въпроса е не. ПАМ е приложена с цел преустановяване на нарушение на екологичното законодателство, изразяващо се липса на уведомление за извършваните дейности и по-конкретно нарушение на чл. 31 З., вр. чл. 10, ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Съгласно чл. 31 от З., планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. А чл. 1 от посочената по-горе наредба предвижда, че с наредбата се уреждат условията и редът за извършване на оценка по чл. 31 от З. на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на защитените зони. Оценка за съвместимостта (ОС) се извършва за защитените зони, които са 1. разгледани и одобрени по принцип от Националния съвет по биологично разнообразие (НСБР) независимо дали са отложени за допълнително проучване и разглеждане или са включени в списъка по чл. 10, ал. 3 З. за внасяне в Министерския съвет, или 2. включени в списъка по чл. 10, ал. 4 З., обнародван в "Държавен вестник", или 3. обявени със заповед на министъра на околната среда и водите по чл. 12, ал. 6 З.. Т.е. изначално приложението на тази наредба е ограничено до дейности свързани със защитени територии, които са тези, посочени в алинея 2 на чл. 1 от същата.

По делото за изясняване на въпроса дали имота попада в някаква защитена територия по смисъла на ЗЗТ, беше изготвена и приета СТЕ, заключението по която съдът приема като компетентно и обективно дадено. От заключението се установява, че ПИ 68134.1935.2553, посочен в заповедта, е част от имот с идентификатор 68134.1935.961. Посоченият имот попада в устройствена зона с преобладаващо малкоетажно застрояване „Жм“. Имотът не попада в територия, която е включена в регистрите на зоните за защита на водите. В публичните регистри, обявени на сайтовете на МОСВ и ИА Околна среда не е описана защитена територия Б. блато в м. Г. глава. Имотът попада в територия, отредена за ниско жилищно строителство, съгласно ОУП на СО и действащ ПУП и не попада в никоя от категориите защитени територии, отразени в чл. 5 ЗЗТ. За Природен парк В. с ОУП на СО и ЗУЗСО е отредена зона за природен парк „Рпп“. Процесният имот отстои на около 1 000 м., измерено графично от плана, от границите на Природен парк В.. Т.е., не са налице никакви индикации за това имотът да е част от защитената екосистема на страната, за да изисква това съгласуване с компетентните органи на всяко едно действие по строителство. Също така, в ЗУТ са

посочените основните видове територии на страната, съобразно тяхното предназначение и те са урбанизирани територии, земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии заети от води и водни обекти и територии на транспорта. От заключението на вещото лице се установи, че процесният имот попада в урбанизирана територия и за него е предвидено строителство, съгласно ОУП на СО, приет през 2009 г. Т.е., имотът не попада в защитена територия, поради което и не е обект на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, поради което и позоваването на чл. 10 от същата е некоректно, а и необходимостта от уведомяване за инвестиционни предложения, не е налична. Поради това и неправилно е позоваването на чл. 158, т.4 ЗООС за прилагането на ПАМ, като необходимост от преустановяване на нарушение на екологичното законодателство, тъй като както се посочи имотът, обект на ПАМ не попада в защитена територия.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника посочва, че е започнала процедура по разширяване на защитената територия и включване на процесния имот в нея. От една страна, това твърдение остана недоказано по делото, тъй като не са представени никакви доказателства в тази насока – нито за откриване на такава процедура, нито за уведомяване на жалбоподателя за това. А от друга страна, дори да е започнала такава процедура, доколкото не е завършена и имота не е включен в защитената територия, то няма основание за приложение на разпоредбите на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони.

Също не доказан остана и факта, че с извършените и спрени дейности се унищожават места за размножаване, почивка и струпване по време на миграция на защитени видове. Ответникът се позовава единствено на доклад, изготвен от експерти от Б. за проучване на консервационно значими видове риби, земноводни влечуги и др. видове в м. Г. глава. Този доклад не може да бъде ценен като годно доказателство за това, че блатото е остров за миграция на различни видове птици. От една страна е изготвен по възложение на юридическо лице, а не от Б., а от друга, както се посочи по-горе не е доказано изобщо наличието на блато в имота.

Дейностите, които са спрени със заповедта, по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, се извършват от съсобственик на имота, след съгласуване със СО, осъществено с писмо рег. № РВТ21-ГР94-1061/1/23.04.2021 г. от кмета на СО-район В.. С това писмо кметът на СО-район В. на основание чл. 44, ал.2, чл. 45 от Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО, е разрешил на жалбоподателя да премахне самонастанена и издънкова растителност с d под 10 см, храстова и засъхнала дървесна растителност с цел разчистване на терена.

Предвид изложеното, извършените и съответно спрени със заповедта дейности, са извършени на валидно основание, дадено разрешение от кмета на СО-район В., в имот, който към настоящия момент не попада в обхвата на защитените територии, поради което и дейностите не представляват административно нарушение по смисъла на З., за преустановяването на което е наложена ПАМ. Поради това, оспорената в настоящето производство заповед, като немотивирана и издадена в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменена.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноси, предвид изхода на спора. Той претендира такива по представения списък по чл. 80 ГПК, а именно 2400,00 лв. адвокатско възнаграждение, 10 лв. държавна такса и 400,00 лв. депозит за вещо лице. Ответникът е направил възражение за прекомерност на възнаграждението, на основание чл. 78, ал.5 ГПК. Поради това и съдът следва да прецени правната и фактическа сложност на делото, съобразена с минималния размер на възнагражденията по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът счита, че делото не е с висока правна и фактическа сложност, тъй като е проведено едно съдебно заседание, но пък следва да съобрази процесуалната активност на процесуалния представител на жалбоподателя, като прецени, че спорът е разрешен от заключение на вещото лице, което е поискано от процесуалния представител на жалбоподателя, който е поставил и въпроси към вещото лице, поради което и следва да присъди възнаграждение в размер над минималния такъв от 500 лв., но не и поискания от жалбоподателя. Съдът прецени, че законосъобразен размер на възнаграждението е 1 000 лв.

На ответника не се дължат разноси.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. блато.

ОСЪЖДА РИОСВ-С. **ДА ЗАПЛАТИ НА** А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата от 1 410,00 лв. разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: